

ANTTI MANTYLA

FaT, MBA

Kehittämispäällikkö, Fimea

ANNE KUMPUSALO-VAHKONEN

Proviisori

Suunnittelija, Fimea

TIMO JARVENSIVU

KT

Tutkija, Aalto-yliopisto

Miten tunnistan LÄÄKITYSONGELMAISEN POTILAAN JA LAITAN LÄÄKITYKSEN KUNTOON?

Lääkehoitoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi tarvitaan perushoitotyötä syvällisempää paneutumista. Erilaiset moniammatillisesti tehtävät lääkehoidon arvioinnit ovat hyviä työkaluja, kun laitetaan potilaiden lääkehoitoja kuntoon.

Potilaiden lääkehoidon ongelmat ovat tuttuja sosiaali- ja terveydenhuollon yksiköissä toimiville ammatilaisille. Ongelmat johtunevat pitkälti siitä, että terveydenhuollon järjestelmä ei tällä hetkellä tue riittävästi potilaan kokonaivaltaista hoitoa.

Lääkehoidon ongelmia on kuvattu viime vuosikymmeninä varsin kattavasti myös tutkimuskirjallisuudessa. Jo joka neljänneksi ikäihmisen arvioidaan kokevan merkittävää lääkehaittaa. Tarpeeton monilääkitys heikentää potilaan elämänlaatua ja aiheuttaa turhia lääke- ja hoiotustannuksia. Tutkimustiedon soveltaminen käytännön toiminnaksi on kuitenkin jänyt alkutekijöihin.

Järkevän lääkehoidon tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan perushoitotyön lisäksi syvällisempää paneutumista mahdollisiin lääkehoidon ongelmiin. Lääkityksen

tarkoituksenmukaisuuden arvointi pitäisi tehdä vähintään kerran vuodessa kaikille säännöllisesti lääkkeitä käyttäville.

Tällaisen potilaan lääkitys kannattaa aina arvioda

Lääkkeiden toivottujen ja haitallisten vaikutusten seuranta kuuluu jokaisen potilastyöhön osallistuvan ammatilaisen tehtäviin. Potilastyön arjessa voi kuitenkin olla vaikeaa tunnistaa suuresta joukosta yksittäinen lääkitysongelmainen potilas.

Fimean kokoamassa moniammatillisessa verkostossa on yhdessä potilastyötä tekevien ammattilaisten kanssa työstetty työkaluja lääkitysongelmaisen potilaan tunnistamiseen.

Moniammatillisen verkoston tämänhetkisen näkyksen mukaan lääkityksen kuntoon laittaminen tulisi aloittaa seuraavissa tapauksissa:

- Potilas käyttää säännöllisesti tai tarvittaessa yhteensä kymmentä tai useampaa lääkettä. Tällöin puhutaan merkittävästä monilääkityksestä.
- Potilaalla on ongelmia lääkkeiden ottamisessa.
- Potilaan munuaistoimintaa mittava laskennallinen GFR-arvo on esimerkiksi CKD-EPI-yhtälöä käytäen $\leq 60 \text{ ml/min}/1,73 \text{ m}^2$.
- Potilas valittaa huimausta, hän on kaatunut huimauksen takia tai hänellä on ortostaattinen hypotensio.
- Potilaan vointi huononee äkillisesti.
- Potilas käyttää huomattavasti enemmän (50 %) sosiaali- ja terveydenhuollon palveluita kuin keskimäärin samankäiset kuntalaiset.

Millaisilla työkaluilla lääkitys laitetaan kuntoon?

Ensimmäiseksi potilaan lääkityslista päivitetään aina hänen todellisuudessa käyttämänsä lääkityksen mukaisesti. Tämän jälkeen tehdään lääkityksen tarkistus, joka antaa tietoa potilaan lääkehoidon mahdollisista ongelmista. Lääkehointoon liittyvät ongelmat korjataan ensisijaisesti lääkehoidon arvioinnilla. Jos se ei riitä, potilaalle voidaan tehdä sisällöltään laajempi ja syvällisempi lääkehoidon kokonaistarviointi.

Lääkehoidon arviointien syvällisyys ja laajuus vaihtelevat hoitotyön arjessa potilaan tarpeiden mukaan. Arviointeihin voi osallistua erilaisia sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten kokoonpanoja. Käytännössä arviointimalli on aina sovitettava yhteen paikallisten hoitoprosessien kanssa.

Määritelmät kansallisesti kuntoon

Verkoston työstämät eriasteisten arviointien määritelmät pohjautuvat Lääkepolitiikka 2020 asiakirjan määritelmiin. Lääkehoidojen arviointien tavoitteena on saada potilaan lääkitys osaksi hänen kokonaisvaltaista hoitoaan. Arviointikuvausten tavoitteena on määrittää eri arviointitasojen vähimmäisaatimukset. Tämä helpottaa potilasasiakirjojen tulkintaa.

Moniammatillinen verkosto on työstänyt määritelmiä yhdessä Terveyden ja hyvinvoinnin laitoksen kanssa niin, että määritelmät olisivat yhdenmukaisia tulevan Kanta-tiedonhallintapalvelun kanssa.

Komentoi kuvattuja kriteerejä ja määritelmiä!

Tarkemmat kuvaukset lääkitysongelmaisen potilaan tunnistamiskriteereistä sekä lääkehoidon arvioinneista on Fimean verkkosivulla. Kuvausia voi kommentoida tämän artikkelin kirjoittajille. Lääkehoidon arviointien kuvaukset sisällytetään vuoden 2015 lopulla moniammatillisesta toiminnasta julkaistavaan kansalliseen suositukseen. ■

Kirjallisuutta

Jyrkkä J. Drug Use and Polypharmacy in Elderly Persons. Väitöskirja. Itä-Suomen yliopisto 2011.

Levey AS, ym. A new equation to estimate glomerular filtration rate. Ann Intern Med 2009; 150: 604–12.

NKF KDOQI Clinical Practice Guidelines for Chronic Kidney Disease: Evaluation, Classification, and Stratification [siteerattu 11.11.2014]. www.kidney.org

LISÄTIEDOJA

www.fimea.fi > Kehittäminen > Moniammatillinen verkosto > Järkevä lääkehoido